

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010112
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8721010112.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša, sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2021, v trestnej veci obžalovaného W. S. pre prečin sprenevery § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/10/2021 zo dňa 1. júla 2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému menom

W. S., nar. XX.X.XXXX v O., W. republika,
štátna príslušnosť SR, trvale bytom I. - D. K.,
I. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody
v ÚVV a ÚVTOS Bratislava,

u k l a d á:

Podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, I/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušuje výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 0T/60/2020 zo dňa 05.04.2020 v spojení s uznesením zo dňa 12.04.2021, ktorým mu podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. I/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 40 (štyridsať) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 40 (štyridsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom sp. zn. 8T/10/2021 zo dňa 01.07.2021 uznal obžalovaného W. S. vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, ktorý spáchal tak, že

- začiatkom mája 2018 navrhol A. W., trvale bytom S. I., D. XXX/X, okres Z., aby spolu s jeho manželkou W. W. pokračovali v štúdiu na Paneurópskej vysokej škole, so sídlom J., I. s tým, že A. W. mu prevedie finančné prostriedky, z ktorých on následne uhradí školné za prvý ročník v akademickom roku 2018/2019 a druhý ročník v akademickom roku 2019/2020 externého magisterského štúdia na Paneurópskej vysokej škole za A. W. a druhý ročník v akademickom roku 2018/2019 a tretí ročník v akademickom roku 2019/2020 externého bakalárskeho štúdia na Paneurópskej vysokej škole za W. W., na základe čoho mu A. W. zo svojho účtu IBAN S XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo K. banke, ATS. dňa 9.5.2018 previedol sumu 2.840 eur, dňa 10.5.2018 sumu 4.000 eur a dňa 13.7.2018 sumu 1.212 eur na účet IBAN SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX patriaci K. S. a dňa 15.5.2018 mu A. W. previedol zo svojho účtu IBAN S XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného v L., a.s. sumu 1.390 eur na jeho účet IBAN S XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom školné za A. W. a jeho manželku W. W. neuhradil a zverené finančné prostriedky si ponechal pre svoju potrebu, čím spôsobil A. W., trvale bytom S. I., D. XXX/X, okres Z. škodu vo výške 9.442 eur.

Za to mu súd uložil podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V. č. k. 0T/60/2020-43 zo dňa 5.4.2020 a o spôsobe jeho výkonu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 40 (štyridsať) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zároveň uložil obžalovanému, aby poškodenému A. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S. I., D. XXX/X, uhradil škodu vo výške 9.442 eur.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie smeruje proti výroku o treste.

Odvolanie obžalovaného bolo odôvodnené prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 19.08.2021. Z obsahu podania vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.07.2021 vykonal vyhlásenie, že je vinný podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku. Má za to, že trest, ktorý bol uložený obžalovanému, nie je v súlade so zásadami ukladania trestu uvedenými v § 34 a nasledujúcich Tr. zákona. Prvostupňový súd nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, ktorá spočíva vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona. Je toho názoru, že vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie a to najmä rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.01.2021 sp. zn. 1To/76/2020, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v danom prípade bolo na mieste aplikovať ustanovenie § 44 Tr. zákona a upustiť od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na to, že predchádzajúci trest uložený skorším rozsudkom postačuje na jeho nápravu a na ochranu spoločnosti. Aj pri upustení od uloženia súhrnného trestu má za to, že samotné trestné konanie a povinnosť nahradiť škodu má dostatočne prevýchovný účel a napĺňa kritériá na individuálnu a generálnu prevenciu. V prípade obžalovaného by aj upustenie od potrestania naplnilo tieto kritériá a preto považuje uložený trest za neprimerane prísny v rozpore s citovanými ustanoveniami Tr. zákona. Navrhol, aby odvolací súd preskúmal napadnutý výrok rozsudku (výrok o treste) a následne podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zrušil napadnutý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa

01.07.2021 sp. zn. 8T/10/2021 a následne podľa § 322 ods. 3 sám vo veci rozhodol tak, že aplikáciou § 44 Tr. zákona, by upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený skorším rozsudkom postačuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela.

Dňa 24.09.2021 bolo doručené súdu podanie samotného obžalovaného označené ako doplnenie odvolania. Obžalovaný konštatuje, že namieta nesprávny postup prvostupňového súdu pri posudzovaní a vyhodnocovaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, nesprávne určenú výšku škody a tiež neprímerane vysoký trest. Na súde urobil vyhlásenie o vine, čo súd síce zohľadnil v rámci použitia jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, nakoľko v jeho prípade skutok bol z mája 2018, ide o jeho úplne prvé odsúdenie a má za to, že súd mal zohľadniť aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, keďže pred týmto skutkom viedol riadny život. Súd nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť v súvislosti s jeho aktívnym pričinením o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľným uhrádzaním náhrady škody poškodenému. Zdôraznil, že s poškodeným uzavrel dobrovoľne dohodu o uznaní dlhu, podľa ktorej sa zaviazal postupne vrátiť sumu v celkovej výške 10.000,- eur, t.j. vyššiu sumu ako mu poškodený poslal. Dohodu si plnil, keď poškodenému v mesiaci jún, august, september 2019 prevodom z účtu svojej matky na účet poškodeného uhradil splátky v celkovej výške 400,- eur. Predložil pritom aj potvrdenie v rámci dokazovania. Zároveň samotný poškodený v rámci trestného konania jednoznačne uviedol, že okrem týchto bankových prevodov mal mu splácať finančné prostriedky aj v hotovosti. K celému uhradeniu sumy k dnešnému dňu nedošlo iba z čisto objektívnych príčin, kedy sa dostal do nepriaznivej finančnej situácie a od začiatku roka 2020 z objektívnych príčin nemohol ďalej podnikáť. Tak ako uviedol poškodenému aj pred a počas trestného konania, zostatok tejto sumy uhradí, keď mu to situácia umožní. Vzhľadom na uvedené má za to, že súd mal pri rozhodovaní zohľadniť aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k/ Tr. zákona. Obžalovaný ďalej konštatuje, že je si vedomý, čo znamená jeho vyhlásenie pred súdom v predmetnej veci, ale aj napriek tomu by chcel súdu ozrejniť, že jeho cieľom bolo poškodenému pomôcť v realizácii jeho štúdia a nikdy nebolo jeho úmyslom prisvojiť si jeho finančné prostriedky, o čom svedčí aj jeho aktívne konanie dať veci do poriadku. Samotný poškodený v rámci trestného konania viackrát uviedol, že jeho cieľom nebolo privodiť obžalovanému trestné stíhanie ani odsúdenie, ale čo najskoršie vrátenie finančných prostriedkov, čo po odsúdení obžalovaného na trest odňatia slobody nie je realizovateľné. Poukázal na pochybenie súdu prvého stupňa pri výroku o náhrade škody, ktorý mu uložil nahradiť poškodenému škodu vo výške 9.442,- eur a to aj napriek tomu, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že z tejto sumy už poškodenému časť uhradil. Súd mal preto uhradenú čiastku odpočítať a dať upravenú sumu a nie celú sumu t.j. 9.442,- eur. Nestotožňuje sa s názorom súdu prvého stupňa, ktorý konštatoval, že dôvody na upustenie od uloženia súhrnného trestu v jeho prípade neboli. Považuje to za nesprávne a v tejto súvislosti sa plne pridriava argumentácie uvedenej v rámci písomného odôvodnenia odvolania obhajkyňou. Súd prvého stupňa uviedol, že v jeho prípade nebol dôvod na použitie ustanovení o mimoriadnom znížení trestu, pričom túto úvahu ďalej v rozsudku ničím nepodložil a neodôvodnil. Vzhľadom na poukázanú absenciu argumentácie súdu považuje túto časť odôvodnenia rozsudku za nepreskúmateľnú. S poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, j/, k/ Tr. zákona, by tieto skutočnosti podľa neho zmenili výrazne k lepšiemu jeho postavenie pri ukladaní, resp. upúšťaní od uloženia súhrnného trestu. Je presvedčený, že samotná poľahčujúca okolnosť priznania a oľutovania trestného činu vzhľadom aj na ďalšie skutočnosti a okolnosti daného prípadu, dáva súdu zákonnú možnosť postupu podľa § 39 ods. 1, resp. ods. 4 Tr. zákona. Dovolil si súdu poukázať aj na to, že v súčasnosti v prípade upustenia od uloženia súhrnného trestu v mesiaci október 2021 mu bude umožnené v súlade so zákonom, požadovať o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pre ktoré robí v ústave maximum. Pred nástupom do výkonu trestu žil v jednej domácnosti a staral sa o svoju matku a svoju starú matku, ktorá si vyžaduje vzhľadom na svoj zdravotný stav celodennú starostlivosť. Predložil aj ich lekárske správy. Po prepustení na slobodu, hoc aj pri podmienéčnom, bude opäť môcť zaradiť sa do bežného života, okrem iného bude môcť pracovať a zabezpečovať si tak finančné prostriedky aj na uhradenie škody poškodenému, čo je aj jeho primárnym záujmom. Predložil aj potvrdenie o možnom okamžitom nastúpení do zamestnania, na pozíciu lektor pre spoločnosť Canadian I. U. v I. s mesačným príjmom 920,- eur. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd po preskúmaní veci, napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/ Tr. poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 44 Tr. zákona od uloženia súhrnného trestu upustí, nakoľko trest uložený skorším rozsudkom postačuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela, alternatívne, aby mu ukladal súhrnný trest za prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, j/, k/ Tr. zákona a aplikácii § 39 ods. 1, resp. ods. 4 pod dolnou hranicou upravenej trestnej sadzby.

Dňa 25.08.2021 súdu bolo doručené vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného. Prokurátor konštatuje, že odvolanie obžalovaného W. S. považuje za nedôvodné. Obžalovaný v odôvodnení uviedol v podstate totožné skutočnosti ako tie, ktoré tvorili jeho výhradu k trestu počas hlavného pojednávania. V tom smere odkázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, ktorý skutkový stav objektívne a spoľahlivo ustálil na podklade vykonaného dokazovania. Dôkazy vyhodnotil po starostlivom uvážení všetkých okolností jednotlivo i súhrnne. Má za to, že prvostupňový súd postupoval zákonne aj pri ukladaní trestu. Toto rozhodnutie považuje za správne a zákonné. K odvolaniu obžalovaného dodáva, že podľa ich názoru neboli splnené podmienky pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, keďže obžalovaný v zmysle výpisu z ústrednej evidencie priestupkov sa dopustil 29 priestupkov. Neboli rovnako naplnené ani podmienky pre postup podľa § 44 Tr. zákona. Navrhol, aby krajský súd podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného W. S. zamietol ako nedôvodné.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného W. S. je sčasti dôvodné. Obžalovaný W. S. pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie, že je vinný. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s ustanovením § 257 Tr. poriadku a po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine rozhodol, že prijíma vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a dokazovanie vykoná iba ohľadne výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa plne riadil základnými zásadami, ktoré sú vyjadrené v § 34 Tr. zákona.

Vo vzťahu k výroku o treste vykonal dokazovanie oboznámením z odpisu z registra trestov, charakteristikami, oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 0T/60/2020 a 1T/54/2020, výpisom z evidencie priestupkov, hodnotením ÚVTOS.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný W. S. bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný. Naposledy rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 1T/54/2020 zo dňa 02.11.2020 v spojení rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/74/2020 zo dňa 12.01.2020, mu za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 0T/60/2020 zo dňa 05.04.2020 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona. Za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 2 roky, zároveň mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 40 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 0T/60/2020 zo dňa 12.04.2021 súd vyslovil, že odsúdený W. S. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov vykoná. Na výkonu uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že má 29 záznamov. Ide o priestupky na úseku cestnej dopravy.

Z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený. ÚVV a ÚVTOS Bratislava, kde vykonáva uložené tresty, ho hodnotí všeobecne, bol raz potrestaný.

Po zhodnotení osoby obžalovaného súd prvého stupňa ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri ustálení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pochybil. Obžalovanému zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že trestný čin oľutoval a priznal sa k spáchaniu trestného činu. Na druhej strane ako priťažujúcu okolnosť zohľadnil tú skutočnosť, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona). Krajský súd je toho názoru, že aj keď obžalovaný pred spáchaním trestného činu má v evidencii priestupkov viacero záznamov, ide o menej závažné priestupky na úseku cestnej dopravy, ktoré boli riešené v blokových

konaniach. Pokuty ihneď uhradil. Krajský súd dospel k záveru, že u obžalovaného existuje aj ďalšia poľahčujúca okolnosť a to podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, že viedol riadny život.

Obžalovaný sa domáhal priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k/ Tr. zákona, poukazoval na čiastočne uhradenú škodu. Krajský súd konštatuje, že priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti pri náhrade škody sa vyžaduje úplná náhrada, preto túto poľahčujúcu okolnosť nepriznal.

Po takto ustálenom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností krajský súd pri svojom rozhodovaní o druhu a výmere trestu aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona teda, že prevažuje pomer poľahčujúcich okolností a v tomto prípade znižoval hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že ten postupoval správne, keď dospel k záveru, že u obžalovaného W. S. je potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody, pretože skutok, ktorý je predmetom tohto konania, spáchal pred tým, ako súdom prvého stupňa bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin. V tomto prípade ide o trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. OT/60/2020 zo dňa 05.04.2020, ktorý bol doručený obžalovanému dňa 05.04.2020.

Odvolateľ v rámci odvolania sa domáhal upustenia od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zákona. V tieto súvislosti krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že súhrnný trest sa ukladá podľa zásad platných na uloženie úhrnného trestu. V rámci týchto zásad trest sa ukladá podľa ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V danom prípade pri tejto zbiehajúcej trestnej činnosti najprísnejšie trestný čin je trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 2 Tr. zákona. Trestná sadzba pri § 213 ods. 2 Tr. zákona je v rozmedzí od 1 roka až na 2 roky. Z ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zákona vyplýva, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody, ktorý bol uložený obžalovanému trestným rozkazom v trvaní 4 mesiacov nemožno považovať za trest dostatočný, pretože takto uložený trest by bol pod dolnou hranicou najprísnejšie trestného činu pri zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného. Krajský súd dospel k záveru, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona sa u obžalovaného W. S. dosiahne trestom na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní jedného roka.

Obžalovaný W. S. doposiaľ pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, preto krajský súd ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný v rámci doplnenia odvolania namietal aj výrok o náhrade škody. Poukazoval na tú skutočnosť, že časť škody už uhradil. Krajský súd vzhľadom na vyjadrenie poškodeného, že v danom prípade nešlo o vrátenie sumy za školné, dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď priznal poškodenému škodu v súlade s výrokom o vine. Obžalovaný namieta, že v danom prípade môže nastať situácia, že by bola vymáhaná v rámci exekučného konania vyššia suma, akú po odrátaní zaplatenej časti spôsobil poškodenému. Krajský súd v tejto súvislosti konštatuje, že túto otázku možno riešiť, ak by v rámci tohto výkonu rozhodnutia, kedy obžalovaný by sa domáhal vylúčenia tej časti z exekúcie.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozsudok bol prijatý jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.